

พื้นฐาน ภาษาจีน

学汉语 Learn Chinese

ฝึกการอ่านพินอินเบื้องต้นอย่างเข้าใจง่าย
พร้อมสรุปคำศัพท์พื้นฐานที่ต้องรู้กว่า 500 คำ
แยกเป็นหมวดหมู่ชัดเจน
พร้อมคำอ่านและคำแปลอย่างละเอียด

โดย : สุชาดา ตั้งบรรลือกาล (ครูเก๊ก)

- ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ทุนรัฐบาลจีน เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ SMEs มหาวิทยาลัย Guangxi Normal
- ปัจจุบัน Executive Assistant ด้านภาษาจีน
- อาจารย์สอนภาษาจีน นักเขียน นักแปล และล่ามอิสระ

เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการเริ่มฝึกภาษาจีนด้วยตนเอง

135.-

สารบัญ

บทที่ 1	มารู้จักธรรมชาติของภาษาจีนกันเถอะ	7
	• ตัวอักษรจีนที่ใช้ในปัจจุบัน	9
	• คนจีนแต่ละถิ่นกับการใช้ภาษาจีน	10
	• เคล็ดลับไม่ลับเล็กน้อยในการเรียนภาษาจีนให้ได้ผล	11
บทที่ 2	สัทอักษรพินอิน	14
	• ทำไมเราต้องเรียนพินอิน	15
	• พยัญชนะ	16
	• สระ	18
	• วรรณยุกต์และตัวอย่างการผันวรรณยุกต์	21
	• นานาที่ต้องรู้	24
	• ตารางพินอิน	30
บทที่ 3	คำศัพท์ควรรอบเพื่อความอยู่รอด	33
	• คำสรรพนาม	34
	• คำกริยา	37
	• ร่างกายของเรา	42
	• ครอบครัวของเรา	46
	• อาหาร	50
	• เสื้อผ้าและฤดูกาล	64
	• การเดินทาง	72
	• บ้านแสนสุข	80
	• สถานที่ที่ข้องเกี่ยว	88
	• สถานที่	93
	• สัตว์	100
	• ตัวเลขและการซื้อขายแลกเปลี่ยน	103
	• คำคุณศัพท์	108
	• สี	112
	• เทศกาล	115
	• อาชีพ	122
แบบฝึกหัด		125
เฉลย		126

มารู้จักธรรมชาติ
ของภาษาจีนกันเถอะ

จากผลการสำรวจของ Internet World Stats - พ.ศ. 2557 ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลกถึงกว่า 1,355 ล้านคน ภาษาจีนเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน และได้รับการยอมรับจากองค์การสหประชาชาติ นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่เรียนยากติดอันดับอีกด้วย แม้แต่อักษรจีนก็เป็นอักษรเก่าแก่ มีประวัติยาวนานกว่า 3,400 ปี อักษรจีนมีจำนวนประมาณ 60,000 ตัว และมีอักษรที่ใช้บ่อยราว 6,000 ตัว

ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ อักษรจีนในยุคเริ่มต้นเป็นอักษรบนกระดองเต่าและกระดูกสัตว์ พบในสมัยราชวงศ์ซาง เรียกว่า **เจียกู่เหวิน** ซึ่งมีพัฒนาการเรื่อยมาและมีแบบอักษรต่างๆ เกิดขึ้น แต่รูปแบบอักษรหลายๆ ยังคงเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เนื่องจากแกะสลักด้วยมีด ลายเส้นมีลักษณะตั้งตรงและแนวนอน ซึ่งออกแบบอย่างสมดุล

วิวัฒนาการอักษรจีนเริ่มมาจากจินซีฮ่งงเต๋ทรวงประกาศใช้อักษรแบบเสี่ยวจ้วนหรือจ้วนชู เพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกันในประเทศจีน ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นอักษรแบบลี่ชูในราชวงศ์ฮั่น โดยมีลักษณะแบนราบและประณีต อักษรมาตรฐานของจีนปัจจุบันคืออักษรแบบไห่ชู (บางตำราเรียกว่าจินชู หรือเจิ้งชู) เป็นแบบอักษรรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสซึ่งได้เริ่มต้นในปลายสมัยราชวงศ์ฮั่นและต้นสมัยราชวงศ์เว่ย

อักษรจีนได้สื่อถึงความรุ่งเรืองในประวัติศาสตร์ที่มีมายาวนาน นอกจากนี้ยังสื่อถึงวัฒนธรรมด้วย เอกลักษณ์ของอักษรจีนมักปรากฏในทางศิลปะ เช่น พู่กันจีน ซึ่งมีวิธีเขียนในแบบจ้วนชู ลี่ชู และไห่ชู รวมทั้งรูปแบบที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ เช่น ฉ่าชูซึ่งเป็นตัวอักษรหวัดและแบบสิงชูซึ่งจะไม่บรรจงเท่าไห่ชู แต่ไม่หวัดเท่าฉ่าชู การเขียนพู่กันจีนโดยมากใช้อักษรไห่ชู

นอกจากการเขียนพู่กันจีนแล้ว ยังพบว่าชาวจีนใช้อักษรจินบนตราประทับอีกด้วย อักษรที่พบบ่อยคือ **อักษรจ้วนชู**

1.1 ตัวอักษรจีนที่ใช้ในปัจจุบัน

ภาษาจีนเกิดจากภาพ ตัวอักษรแปลกๆ เพิ่มไปตามยุคสมัย

ที่มา : <http://163.26.9.13/noise/hcjh-ca/3-a/3-a.htm>

ชาวจีนใช้อักษรไขว้มากระทั่ง พ.ศ. 2492 จึงได้เปลี่ยนมาใช้อักษรจีนตัวย่อ หรือเรียกว่า เจี้ยนถี่จื้อ โดยรัฐบาลจีนเป็นผู้กำหนด ซึ่งเขียนได้ง่ายกว่าและได้รับการยอมรับเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน มีการปรับเปลี่ยนอักษรจีนแบบเก่าให้เขียนง่ายขึ้น โดยย่อรูปแบบอักษรเดิมถึง 2,000 กว่าตัว แต่อักษรจีนแบบเก่าบางส่วนที่เขียนง่ายอยู่แล้วก็ไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนแต่อย่างใด เราเรียกอักษรจีนแบบเก่าว่า อักษรจีนตัวเต็ม หรือ ฝานถี่จื้อ ซึ่งในบางประเทศยังคงใช้อยู่ เช่น ไต้หวัน เกาหลีฮ่องกง ญี่ปุ่น (อักษรคันจิ) แม้แต่ในประเทศไทย ทั้งป้ายชื่อร้านต่างๆ หนังสือพิมพ์ หรือกระทั่งอากง อาม่า ซึ่งเป็นชาวจีนอพยพก็ยังคงใช้อักษรจีนตัวเต็มอยู่

อย่าได้สงสัยหากว่ามีโอกาสได้ไปทำบุญที่ตู้บริจาค แล้วอาจ อาม่า เขียนชื่อเรา
ในใบอนุโมทนาบัตรไม่เหมือนกับที่เราเรียนมา อาจเพราะว่าเขาเขียนอักษรจีนตัวเต็มก็ได้
หรือว่าเขาอาจเขียนชื่อเราผิด เนื่องจากอักษรจำนวนมากแทนคำหนึ่งคำ ทำให้เกิดคำฟ้องเสียง
และพ้องรูปมากมายในภาษาจีน

1.2 คนจีนแต่ละถิ่น กับการใช้ภาษาจีน

ประเทศจีนประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ ถึง 56 ชนเผ่า และที่ไม่สามารถระบุชนชาติ
ได้ถึง 7 แสนกว่าคน คิดเป็น 0.066% ของประชากรในประเทศ โดยเผ่าฮั่นมีมากที่สุดถึง
91.59% ของจำนวนประชากรจีน แต่ละแคว้นแคว้น แต่ละมณฑล มีภาษาจีนหลายแบบ เช่น
ภาษาจีนกลาง (Mandarin) ภาษาจีนกวางตุ้ง (Cantonese) ภาษาจีนแต้จิ๋ว แต่รัฐบาล
กำหนดให้ทุกคนใช้ภาษาของชาวฮั่นหรือภาษาจีนกลางสื่อสารกันเป็นภาษาหลัก เพื่อความเข้าใจ
และเผยแพร่วัฒนธรรมในแต่ละแคว้นแคว้น ทุกแคว้นจึงพูดจีนกลางได้

ข้อมูลข้างต้นยังไม่ได้นับจำนวนชาวจีนโพ้นทะเลที่อยู่อาศัยกระจัดกระจายเป็น
จำนวนมากตามประเทศต่างๆ ชาวต่างชาติหลายคนสามารถใช้ภาษาจีนได้เนื่องจากเป็น
ภาษาแม่ ซึ่งทราบได้จาก Chinatown ที่มีเกือบทุกประเทศ แม้แต่ในประเทศไทยก็มี
แหล่งชุมชนชาวจีนซึ่งก็คือเยาวราช อย่างไรก็ตาม ภาษาจีนในต่างประเทศบางประเทศก็มีได้
ใช้ภาษาจีนกลางอย่างแพร่หลายนัก เนื่องจากชาวจีนอพยพยังคงใช้ภาษาท้องถิ่นเดิมในการ
สื่อสาร แต่ในปัจจุบันการทำธุรกิจการค้ากับประเทศมหาอำนาจอย่างประเทศจีนแผ่นดินใหญ่
ทำให้ลูกหลานชาวจีนและชาวต่างชาติจำนวนมากไม่น้อยสนใจศึกษาภาษาจีนกลาง

1.3

เคล็ดไม่ลับเล็กน้อย ในการเรียนภาษาจีนให้ได้ผล

ภาษาจีนแม้จะยาก แต่ไม่ยากเกินความพยายาม

งานวิจัยพบว่า ภาษาจีนช่วยฝึกสมองซีกความจำให้ดีขึ้น และขอยืนยันว่าอายุมากก็สามารถเรียนภาษาจีนได้ ผู้สูงอายุบางรายยังสามารถเรียนได้ดีกว่าคนอายุน้อยอีกด้วย เนื่องจากหลักสำคัญในการเรียนภาษาจีนพื้นฐานคือการฝึกฝน จากนั้นจะขอแนะนำวิธีที่ผู้เขียนใช้ในการเรียนภาษาจีน จะเอาไปทำตามก็ไม่หวงห้าม

1. กัดบ่อยๆ : แนะนำให้ซื้อสมุดตารางช่องๆ มาเขียนภาษาจีน เริ่มแรกยิ่งช่องใหญ่ยิ่งดี จะได้เขียนได้ชัดๆ เขียน 1 ตัวประมาณ 10 บรรทัด จำวันละ 5 ตัวก็ได้ แล้วค่อยๆ เพิ่มลดตามขีดความสามารถของแต่ละคน แต่ที่สำคัญคือต้องหากกระดาษปิดตัวอักษรที่เขียนไปก่อน อย่างผู้เขียนจะดูตัวอย่างแค่บรรทัดแรก คัดเบื้อแล้วก็จะปิดทั้งหมด แล้วหากกระดาษมาเขียนตัวอักษรที่ได้คัดไป โดยห้ามแอบดูตัวอย่าง

2. บัตรคำช่วยได้ : ลองหากกระดาษมาตัดเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เขียนศัพท์จีนไว้ด้านหน้า ด้านหลังให้เขียนพินอินและคำแปลเอาไว้ จะเป็นคำแปลภาษาไทยหรือภาษาที่เราเรียนควบอยู่ก็ได้ วางเมื่อไรเปิดมาทายเล่นก็สนุกดี

3. หากู้หู : ช่วยกันเรียน โดยเอาบัตรคำมาเล่นกับเพื่อน ผลัดกันทาย หรือฝึกพูด

4. สื่อสารกับคนจีน : ชาวจีนชอบคนต่างชาติมาก โดยเฉพาะคนจีนท้องถิ่นทางใต้ ถ้าหาเพื่อนนักเรียนจีนที่มาเรียนภาษาไทยในประเทศไทยได้ยิ่งดี แต่ต้องระวัง เราอาจจะติดภาษาท้องถิ่นบางคำกลับไปได้ หรือถ้าหาไม่ได้ลองดาวนโหลดโปรแกรมแชตของชาวจีนมาคุยกับเพื่อนก็ไม่เลว เช่น We Chat หรือ QQ แต่ดูโปรไฟล์ดีๆ ก่อน มิฉะนั้นอาจเจอพวกโรคจิตได้

5. หาสุดเล่มเล็ก : เล็กประมาณพกใส่กระเป๋าสะดวกได้ วางเมื่อไรก็หยิบออกมาทบทวน เคล็ดลับคือ “สี” การลอกศัพท์ลงสมุดจดเล็กๆ ด้วยสีสันต่างๆ ทำให้เราไม่่วงนอนหรือเบื่อจนเกินไปเวลาอ่าน ยกมือมาเขียนในอากาศ เขียนบนหน้าขาก็ได้ อย่าลืมนองซ้ายขวาด้วย เดี่ยวคนข้างๆ จะตกใจ

6. หาเทคนิคเอง : ถ้าเคยดูหนังเรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว่าวุ่น จะทราบว่ามีวิธีจำศัพท์มากมายเลย ทั้งหาไอดอลที่เราชอบเป็นแรงบันดาลใจ ไม่จำเป็นต้องเป็นดาราจะเป็นคนมีความสามารถของจีนในแต่ละแวดวง หรือเป็นคนใกล้ตัว เช่น เพื่อนคนจีน นักกีฬา หรืออาจารย์ภาษาจีนของเราก็ได้ เทคนิคที่ดีอีกอย่างในเรื่องคือ หากกระดาษโพสต์อิทแปะตามที่ต่างๆ เช่น แปะตู้เย็น (冰箱) เปิดตู้เย็นเมื่อไรลองอ่านว่าเราอ่านได้ไหม

7. พจนานุกรม : สำคัญมากและขาดไม่ได้เลย จะเรียนอะไรก็ต้องลงทุนหาพจนานุกรมดีๆ สักเล่ม ซึ่งปัจจุบันมีให้เลือกหลากหลายตามความต้องการ ทั้งหาตามซีดีอักษรหรือหาตามแบบพินอิน ก็เลือกตามแต่สะดวก แต่ถ้าหากให้แนะนำในกรณีเพิ่งเริ่มศึกษา ผู้เขียนขอแนะนำแบบพินอิน เพราะที่ใช้สะดวกและเราสามารถเห็นมูลค่าที่ใช้ร่วมกับศัพท์คำนั้น รวมทั้งคำพ้องเสียงต่างๆ เริ่มแรกไม่อยากให้ใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ (Talking Dictionary) เพราะเราจะไม่เห็นศัพท์รอบข้างและจะไม่ได้สะดวกเอง ยังไม่ทันกดเสร็จศัพท์ก็ขึ้นมาแล้ว เราจะได้พื้นฐานพินอินไม่แน่นเท่าที่ควร

8. จำจากภาพ : อักษรจีนเป็นอักษรภาพอยู่แล้ว ลองหาดูว่าตัวอักษรตัวหนึ่งกลายเป็นภาพภาพหนึ่งได้อย่างไร

	oracle bone jiaguwen	greater seal dazhuan	lesser seal xiaozhuan	clerkly script lishu	standard script kaishu	running script xingshu	cursive script caoshu	modern simplified jiantizi
rén (*nin) human	𠤎	亼	𠤎	人	人	人	人	人
nǚ (*nraʔ) woman	𡗗	𡗗	𡗗	女	女	女	女	女
ěr (*naʔ) ear	𦊐	𦊐	𦊐	耳	耳	耳	耳	耳
mǎ (*mráʔ) horse	𠩺	𠩺	𠩺	馬	馬	馬	馬	马
yú (*ŋa) fish	𩺰	𩺰	𩺰	魚	魚	魚	魚	鱼
shān (*srān) mountain	𠩺	𠩺	𠩺	山	山	山	山	山
rì (*nit) sun	𠄎	𠄎	𠄎	日	日	日	日	日
yuè (*ŋwat) moon	𠄎	𠄎	𠄎	月	月	月	月	月
yǔ (*waʔ) rain	𠄎	𠄎	𠄎	雨	雨	雨	雨	雨
yún (*wən) cloud	𠄎	𠄎	𠄎	雲	雲	雲	雲	云

ที่มา : http://www.dianliwenmi.com/postimg_1594349_9.html

9. จำจากการประสมคำ : ส่วนใหญ่ถ้าเป็นอักษรหมวดหมู่เดียวกันจะมีหลักการประสมคำที่เหมือนกัน เรียกว่า 偏旁 เพี้ยนผาง หรือส่วนประกอบหลักของอักษร เช่น ถ้าเห็นลักษณะเหมือนน้ำสามหยด 氵 ให้เราจำไว้ว่าเป็นตัวอักษรที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น 河 แม่น้ำ 海 ทะเล หรือถ้าเห็น 口 มีลักษณะเหมือนปาก จะเกี่ยวกับปากหรือการกิน เช่น 吃 กิน 喝 ดื่ม เป็นต้น

มีเทคนิคมากมายให้เลือกใช้ตามสะดวก หรือจะใช้ทุกอย่างเลย
ยิ่งดี จะได้ก้าวหน้าเร็วๆ

สัทอักษรพินอิน

pīn yīn

拼音

2.2 พยัญชนะ

มาเริ่มที่พยัญชนะกันก่อน พยัญชนะมีทั้งหมด 23 ตัวอักษร ให้ท่องตามบรรทัดด้านล่างนี้ และเขียนให้ได้ภายใน 1 วัน

b	p	m	f	d	t	n
ปอ	พอ	มอ	ฟอ	เตอ	เทอ	เนอ
l	g	k	h	j	q	x
เลอ	เกอ	เคอ	เฮอ	จี้	ชี่	ซี
z	c	s	zh	ch	sh	r
จื่อ	ชื้อ	ซื่อ	จื่อ	ชื้อ	ชื้อ	รื่อ
y	w					
ยอ	วอ					

หมายเหตุ :

ตำราแต่ละเล่มและวิธีสอนของอาจารย์แต่ละคนอาจจะออกเสียง **b p m f** ไม่เหมือนกัน บางตำราออกเสียงว่า **ป๊ว พ๊ว ม๊ว ฟ๊ว** บางตำราออกเสียงว่า **เปอ เพอ เมอ เฟอ** หรืออาจพบ **ไป โว โม โฟ** ในบางตำรา แต่ถึงอย่างไรก็ไม่มี ความแตกต่างในการผสมคำแต่อย่างใด

Tips

ถึงแม้ภาษาไทยจะถอดเสียงมาเหมือนกัน แต่จริงๆ แล้ววิธีการออกเสียงของ **z c s** และ **zh ch sh r** 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่างกัน กลุ่ม **z c s** เป็นเสียงเสียดแทรก กลุ่ม **zh ch sh r** เป็นเสียงที่มีการขยับลิ้น เพราะฉะนั้นคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะกลุ่มที่ 2 ผู้เขียนจะขีดเส้นใต้เมื่อพบคำอ่านภาษาไทย เพื่อให้ทราบว่าเป็นอักษรที่ต้องขยับลิ้น **zh ch sh r** มีวิธีอ่านให้แตกต่างกับเสียง **z c s** คือเอากลางลิ้นแตะเพดานปากและห่อปากพ่นลมหายใจออกมา อาจฝึกความรู้สึกบ้าง เพราะตัวอักษรไทยไม่มีเสียงแบบนี้

2.3 สระ

dān yùn mǔ 单韵母

สระเดี่ยวมีทั้งหมด 6 ตัวอักษร โดยวิธีท่องให้ท่องเรียงกันลักษณะนี้เท่านั้น เพื่อให้
ให้ง่ายต่อการใส่เสียงวรรณยุกต์ในภายหลัง

a	o	e	i	u	ü
อา	ออ / โอ	เออ	อี	อู	อวี

shuāng yùn mǔ 双韵母

สระผสม สำหรับคนที่ไม่ชอบท่องจำให้ใช้วิธีผสมเสียง จำแค่ 6 ตัวก็สามารถผสม
ได้แล้ว เช่น

ai → a + i	= อา + อี = ไอ
u + ai → u + ai	= อู + ไอ = อูไอ

(อ่านเร็วๆ จะกลายเป็น อู้อิ หรือ อวย หรือจะอ่าน u + ai = อู + อา + อี = อูอาอี อ่านเร็วๆ ก็จะเป็น อวย ได้เหมือนกัน) หรือบางคนต้องการใช้วิธีท่องจำก็ตามสะดวก

จุด 2 จุดบนตัวยูคล้าย ตา และตัว **u** คล้ายปาก ฉะนั้นการออกเสียงตัว **ü** ให้อ่านออกเสียง อู แต่ให้เราอึกปากในท้ายคำ

ai ไอ	ei เอย	ao เอา	ou โอว
an อัน	en เอิน	ang อัง	eng เอ็ง
ong อง	er เออร์	ia เอีย (อีอา)	ie เอีย (อีเอ)
iao เอียว	iu (iou) อิว (อีโอว)		ian เอียน

ia และ **ie** วิธีการออกเสียงให้อ่านฉับเสียงสระเร็วๆ โดยรวมเป็นเสียงเดียว เช่น **ia** = อี + อา **ie** = อี + เอ ทั้งสองเสียงจะไม่เหมือนกันเสียงทีเดียว **ia** เสียงท้ายปากจะกว้างเหมือนเสียง "เอีย" ในภาษาไทย แต่ **ie** เสียงท้ายปากจะเหมือนเวลาอึกยิ้ม

in อิน	iang เอียง (อี๋อั้ง)	ing อิง	iong อียง (อิ๋อง)
ua อวา	uo อัว	ue อูเอ	uai ไอว (อู๋ไเอ)
ui อูย	uan อวาน	uang อวง (อู๋อั้ง)	ueng เอวึง (อู๋เอ็ง)
üe เยว (อวี๋เอ)	üan เอวียน (อวี๋อัน)		ün อวิน

2.4 วรรณยุกต์ และ ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ในสัทอักษรภาษาจีนจะใส่ไว้บนสระเท่านั้น มีทั้งสิ้น 4 รูป 5 เสียง เรียกว่า เสียงซิง เสียงอิน เสียงหยาง เสียงส่าง เสียงชวี

เสียงซิง

จะไม่มีรูปวรรณยุกต์ให้อ่านออกเสียงเบาครึ่งเสียง (ไม่อ่านเต็มเสียง)

เสียงอิน —

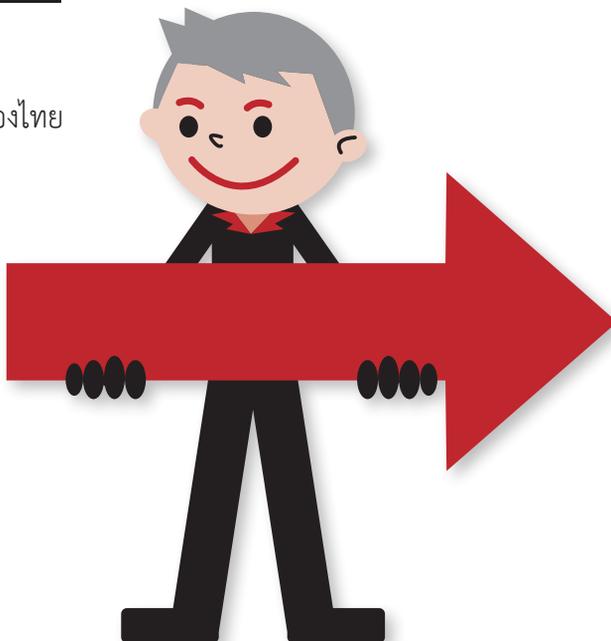
หรือเสียง 1

คล้ายเสียงสามัญของไทย

yīn

阴

อิน

เสียงหยาง

หรือเสียง 2 คล้ายเสียง
วรรณยุกต์จัตวาของไทย

yáng

阳

หยาง

เสียงล่าง

หรือเสียง 3 คล้ายเสียงเอก
แต่ห้อยท้ายด้วยเสียงจัตวา
(คนไทยส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ได้
อ่านเป็นเสียงเอกไป)

shǎng

上

ล่าง

เสียงชวี่

หรือเสียง 4 คล้ายเสียง
วรรณยุกต์โทของไทย

qù

去

ชวี่

hǎo yùn

好运

ໄຮຄຕ໌

ง่าย
容易记住

ฉลาด
聪明

เข้าใจเร็ว
很快理解

คู่มือเรียนภาษาจีนแบบง่าย เข้าใจเร็ว
สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาภาษาจีน
เพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐาน
ในเวลาอันรวดเร็ว

